

พระราชบัญญัติ การทะเบียนคนค่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๗

ภูมิพลอกุลยเกร ป.ว.

ให้ไว้ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๗

เป็นปีที่ ธ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเคช มีพระ บรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญูตการ ทะเบียนคนต่างค้าว พ.ศ. ๒๔៩๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญูติจึนไว้ โดยคำแนะนำและยืนยอมของสภาผู้แทนราษฎร คงั่ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินีเรียกว่า "พระราชบัญญัติการ ทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๔๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บ**ังคับ ต**ั้งแต่วันถ**ัด**จาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราช บัญญ์คิการทะเบียนคนต่างค้าว พ.ศ. ๒๔๔๓ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ คนต่างค้าวานใดย้ายภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ให้นำใบสำคัญประจำตัวคนต่างค้าวไปแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เดิม เพื่อจดข้อความลงไว้ในใบ สำคัญประจำตัวคนต่างค้าวของผู้นั้นก่อนที่จะย้ายไป และให้ แจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่เข้าไปอยู่ใหม่ภายในสี่สืบแปด ชั่วโมงนับแต่วันไปถึง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าสามสืบวันนับ แต่วันแจ้งย้ายไป

เก็ม ๗๑ ฅอนที่ ๖๔ ราชกิจจานเบกษา ๑๒ ตุลาคม ๒๔๕๗

ในกรณีที่คนต่างด้าวออกนอกเขตจังหวัดที่คนมีภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ไปชั่วคราวเกินเจ็ดวัน ต้องแจ้งต่อนายทะเบียน ท้องที่ที่ตนเข้าไปอยู่ชั่วคราวภายในสีสิบแปดชั่วโมง นับแต่ วันที่ไปถึง การแจ้งในกรณีนี้จะไปแจ้งด้วยตนเองหรือแจ้งเป็น หนังสือตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

ในกรณีที่คนต่างด้าวตาย ให้เจ้าบ้านแห่งบ้านที่คนต่างด้าว นั้นตายแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ที่คนต่างด้าวนั้นตาย ภายใน ยี่สืบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาตาย"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบันี้ คือ
โดยที่คนต่างด้าวไม่สนใจในเรื่องแจ้งย้ายต่อนายทะเบี่ยนคนต่างด้าวตาม
ที่กฎหมายได้ระบุไว้ เป็นเหตุให้การควบคุมไม่รดกุมและได้ผลเพียงพอ
ตามความมุ่งหมายของทางราชการ ในระยะเวลาที่กฎหมายเดิมได้
บัญญัติไว้ให้แจ้งย้ายภายในกำหนด ๗ วันนั้น แห็นว่าเป็นระยะห่างเกิน
ไปกว่าที่จะติดตามตัวได้ทันท่วงที่เมื่อจำเบ็น จิ๋งให้กำหนดแจ้งย้ายหรือ
แจ้งให้ทราบภายในกำหนด ๔๘ ชั่วโมง นับแต่วันที่ไปถึงท้องที่ใหม่